

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Hollósy Tamás ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Takács Tibor ügyvéd által képviselt **alperes** ellen ingók kiadása iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság 2010.július 16. napján kelt 17.P.20.753/2009/42. számú ítélete ellen az alperes részéről 44. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, az alperes által a felperesnek 30 napon belül fizetendő tőkeösszeget 8.899.790,- (Nyolcmillió-nyolcszázkilencvenkilencezer-hétszázkilencven) forint tőkeösszegre leszállítja.

Kötelezi az alperest, hogy a fenti tőkeösszeg után fizessen meg a felperesnek 2009. január 15. napjától a kifizetés napjáig járó a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatot.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes megfizetni a felperesnek 15 napon belül 150.000,- (Egyszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság 17.P.20.753/2009/42. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 30 napon belül az alábbi ingóságokat adja ki a felperes részére:

1./ 35 m3-es műanyag tartályt	350.000,- forint értékben,
2./ áramfejlesztőt	800.000,- forint értékben,
3./ motorkiemelőt	80.000,- forint értékben,
4./ Ajax kalapács meghajtó villanymotorját	

és áttételes lapos szíjhajtást védőburkolatával	25.000,- forint értékben,
5./ rönkvágó fűrész, előtérpadot, porelszívót, Porkamrát, frekvenciaváltót fűrészlapokkal	1.600.000,-forint értékben,
6./ fejőház hűtő és fűtő berendezését, Villamos szerelvényekkel	2.000.000,- forint értékben,
7./ Petkus tisztító síkrostát, repce, búza, napraforgó, árpa, kukorica rostasort	500.000,- forint értékben,
8./ 40 m3 keményfarönkököt	940.124,- forint értékben,
9./ 20 db acélkeretes ablakot	60.000,- forint értékben,
10./ YHL 124 pótkocsira szerelt Gyorskapcsoló vonót	50.000,- forint értékben,
11./ 6 db utólag készült rostát VESTRUB tisztítóhoz	60.000,- forint értékben,
12./ gyalupadot	50.000,- forint értékben,
13./ 1 db 2,5 x 2,5 x 3 m nagyságú sarok, és egy 4 x 3 m nagyságú egyenes polcot	25.000,- forint értékben
14./ hűtőszekrényt	10.000,- forint értékben,
15./ 3 db szekrényt	6.000,- forint értékben,
16./ 4 db széket	4.000,- forint értékben,
17./ 4 db asztalt	6.000,- forint értékben,
18./ 1 db mikrohullámú sütőt	3.000,- forint értékben.

A megyei bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek az ítélet jogerőre emelkedését követő 30 napon belül 9.429.790,- forintot, valamint 632.960,- forint perköltséget.

A felperes keresetét egyebekben elutasította.

A felperest 153.000,- forint eljárási illeték, az alperest 747.000,- forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 15.000,- forint tolmácsdíjat a Magyar Állam viseli.

Ítéletének tényállásában rögzítette, hogy az alperesi kft. a felperes és házastársának $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonát képezte. Az alperesi társaság törzstőkéje 41.000.000,- forint nem pénzbeli betétből és 3.000.000,- forint készpénzből állt. A nem pénzbeli betét összegét kitevő apportált ingatlanok és ingók közt a felperes által kiadni kért ingóságok nem szerepeltek.

A felperes és házastársa 2008. szeptember 17. napján üzletrész átruházási szerződést kötött, amelyben üzletrészüket értékesítették az "A" Gazdasági Társaság és a "B" Kft. részére. A felperes ügyvezetői tisztsége 2008. augusztus 31.napján szűnt meg a társaságban. Az üzletrész átruházási szerződés VI. pontja tartalmazta a társaság vagyontárgyait, azokat az ingóságokat, amelyek vételárát a "C" Zrt. pénzügyintézetől folyósított kölcsönből egyenlítették ki. Az üzletrészek vételára összesen 103.010.828,-forint volt. A vevők 2.179.080,- forinttal

többet, összesen 105.189.906,- forintot fizettek meg a felperes részére. A vevők a többletfizetés visszatérítése iránti igényüket az alperesi kft-re engedményezték.

2008. március 28. napján kelt üzletrész adásvételi előszerződés időpontjában a vevők hozzájárultak, hogy az eladó az új telephelyének elkészültéig a tulajdonában álló - tételesen nem nevesített - ingóságokat az alperes által megvásárolt telephelyen tárolja és terményeit ott tisztítja.

Alperes 2008. augusztus végén-szeptember elején lépett birtokba. A felperes és családtagjai ezt követően is korlátozás nélkül bejárhattak a telephelyre. 2008. december 1-ét követően azonban a felperes az alperesi cég telephelyére már csak meghatározott napokon, 2009. január 15-ét követően pedig nem léphetett be.

A felperes kereseti kérelmében a keresetlevél I/1-33. tétel alatti ingóságok, a II/1-26. tétel alatti személyes ingóságok természetbeni kiadását kérte, másodlagosan alperes kötelezését 21.871.500,- forint összegű kártérítés megfizetésére. Hivatkozott arra, hogy ezen ingóságok nem az értékesített kft, hanem személyesen felperes tulajdonában állnak.

Alperes a kereset elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérte annak alapján, hogy felperes nem bizonyította az általa megjelölt ingóságokon fennálló tulajdonjogát és azt sem, hogy ezek az ingóságok jogellenesen vannak alperes birtokában. Kiemelte, hogy az ingóságok nem beazonosíthatók.

Az üzletrész átruházási szerződés tárgya egy működő kft volt, a működéséhez tartozó, használatában álló valamennyi ingósággal együtt.

Alperes viszontkeresetet terjesztett elő felperessel szemben 2.179.080,- forint megfizetése iránt, jogalap nélküli gazdagodás jogcímén, figyelemmel arra, hogy eredetileg kikötött vételárnál a beszámítani kért összeggel többet fizetett meg.

Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét részben találta alaposnak.

A felperes és "D" közt 2006. december 17.napján kelt adásvételi szerződés mellékletét képező átadás-átvételi jegyzőkönyv, valamint a felperes által csatolt számlák (10. irat) és "E", "F", "G", "H", "I", "J" és "K", "L", és felperes nevére vallomásai alapján megállapította, hogy a I/1-13. szám alatti, az alperes telephelyén fellelhető ingóságok felperes tulajdonában állnak. Ezek az alábbiak:

I.

1.	35 m3 műanyag víztartály	350.000,- Ft
2.	Áramfejlesztő	800.000,- Ft
3.	Motorkiemelő	80.000,- Ft
4.	Ajax kalapács meghajtó villanymotor és áttételes lapos	25.000,- Ft

	szíjhatás védőburkolat	
5.	Rönkvágó fűrész előtérpad porelszívó porkamra, frekvenciaváltó fűrészlap	1.600.000,- Ft
6.	Fejőház hűtő fűtő berendezés villamos szerelvények	2.000.000,- Ft
7.	Petkus tisztító síkrosta repce búza napraforgó árpa kukorica rosta	500.000,- Ft
8.	40 m ³ kemény rönkfa	940.124,- Ft
9.	20 db acélkeretes ablak	60.000,- Ft
10.	Yhl 124 pótkocsira szerelt gyorskapcsoló vonó	50.000,- Ft
11.	6 db utólag készült rostát VESTRUB tisztítóhoz	60.000,- Ft
12.	Gyalupad	50.000,- Ft
13.	1 db 2,5 x 2,5 x 3 m nagyságú sarok és egy 4 x 3 m nagyságú egyenes polc	25.000,- Ft
	Összesen:	6.540.124,- Ft

Az elsőfokú bíróság a fenti ingóságok felperes részére történő kiadására kötelezte az alperest.

A II/1-15. szám alatti ingóságok - az elsőfokú bíróság álláspontja szerint - szintén felperes tulajdonát képezték. Ezek az ingóságok azonban nem voltak fellelhetők az alperesi telephelyen, így értékük megfizetésére kötelezte a bíróság az alperest kártérítés címén.

II.

1.50 t zab 7.583.620,- Ft		
2.	15 t búza	345.290,- Ft
3.	Esztergapad	250.000,- Ft
4.	Állványos fűró	150.000,- Ft
5.	Akkumulátortöltő	35.000,- Ft
6.	Hegesztődinamó	55.000,- Ft
7.	Olajkazán	30.000,- Ft
8.	Ajax Kalapács, satupad, satu	250.000,- Ft
9.	Kovácsűzhely	50.000,- Ft
10.	Petkus triőr	1.300.000,- Ft
11.	400 db szalmabála	999.960,- Ft
12.	Raklapok	120.000,- Ft
13.	Csigatartó szerkezet (YHL 124 pótkocsira szerelt	30.000,- Ft
14.	Felszedőgép	200.000,- Ft
15.	500 kg-os mázsa	75.000,- Ft
	Összesen:	11.473.870,- Ft

A felperes személyes ingóságai közül a III/ 1-5.szám alatti ingóságok kiadására kötelezte a bíróság az alperest, míg a III/6-8. szám alatti ingóságok esetén - melyek alperesi telephelyen nem voltak fellelhetők - azok ellenértékének megfizetésére kártérítés címén.

III.

1.Hűtőszekrény 10.000,- Ft		
2.	3 db szekrény	6.000,- Ft
3.	6 db szék	4.000,- Ft
4.	4 db asztal	6.000,- Ft
5.	Mikrohullámú sütő	3.000,- Ft
6.	1000 db műanyag zsák	50.000,- Ft
7.	30 db BIG-BEG zsák	45.000,- Ft
8.	Kompresszor	40.000,- Ft
	Összesen:	164.000,- Ft

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában megállapította, hogy az üzletrészek ellenértékének 2.179.080,- forintos túlfizetésével a felperes jogalap nélkül gazdagodott, így ezen összeget beszámította az alperes által a felperes részére fizetendő kártérítési összegbe. Az ingóságok kiadására irányuló kereseti kérelemnek az elsőfokú bíróság a Ptk.98.§., 115.§.(1), (3), a Ptk.117.§.(1) - (2), a Ptk.193.§.(1) bekezdése alapján adott helyt.

A felperes pernyertességének arányát 83 %-ban állapította meg, ennek figyelembevételével döntött a perköltségviselés arányáról.

Figyelemmel arra, hogy a keresetlevelében felsorolt további ingóságok részben nem voltak beazonosíthatóak, részben azok tulajdonjoga a felperes által felajánlott bizonyítás keretei közt nem volt megállapítható, így a kiadásukra vonatkozó igényt az elsőfokú bíróság elutasította.

Az ítélet ellen alperes élt fellebbezéssel, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes kereseti kérelmének elutasítását, perköltségben marasztalását kérte.

Hivatkozott arra, hogy a felperes az ingóságok tulajdonjogát nem bizonyította. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított a 2006. december 17-én kelt átadás-átvételi jegyzőkönyvnek, noha az ott felsorolt ingóságok egyedileg nem beazonosíthatók. A jegyzőkönyv nem bizonyítja azt, hogy a felperes milyen jogcímen szerezte meg az ingóságok tulajdonjogát. Az alperesi álláspont szerint szükséges lett volna "D", valamint az adásvételi szerződést ellenjegyző "M" ügyvéd tanúkénti meghallgatása is. Erre vonatkozóan az alperes bizonyítási indítványt is előterjesztett.

Alperes hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság elfogult tanúk nyilatkozatára alapította döntését, akik felperes hozzátartozói illetőleg munkavállalói voltak.

Cáfolta, hogy a telephelyről bármilyen ingóságot elszállított volna. Kiemelte, hogy erre a tényre csak egyetlen tanú, "F" utalt.

Rámutatott, hogy a jegyzőkönyvből sem vonható le olyan következtetés, hogy az ott megjelölt ingóságok - két évvel később - még mindig a felperes tulajdonában állnak, illetőleg hogy azok az üzletrész adásvételkor ténylegesen a telephelyen voltak fellelhetők. Vitatta a telephelyen fel nem lelhető ingóságok érték meghatározását is tekintettel arra, hogy azokat a szakértők nem látták.

Álláspontja szerint a felperestől elvárható lett volna, hogy amennyiben a telephelyen található ingóságok nem a társaság tulajdonát képezték, erről írásban tájékoztassa az alperest. Nyomatékosan hivatkozott arra, hogy működő társaság megvásárlásáról volt szó, beleértve a telephelyen fellelhető és a társaság által használt ingóságokat is, ezek széles köre és terjedelme miatt az üzletrész adásvételi szerződésben nem kerültek feltüntetésre.

A fellebbezésre a felperes észrevételeket tett, amelyben kérte, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

Hivatkozott arra, hogy alperes elismerte, hogy voltak olyan ingóságok a telephelyen, melyek nem képezték az adásvétel tárgyát (17. jkv.). Alperes nem vitatta azt sem, hogy hozzájárult, hogy felperes a ... telephely elkészültéig egyes ingóságait, terményeit az alperes telephelyén tárolja. Állította, hogy maga alperes kérte, hogy a felperes az ingóságait későbbi időpontban szállítsa el, így alperesnek lehetősége nyílik azok használatára. Kiemelte, hogy az üzletrész adásvétel során az üzletrész maga csak az apportlistán szereplő vagyontárgyakat és a pályázati pénzen vásárolt gépeket foglalta magába.

Hangsúlyozta, hogy olyan körülmény nem merült fel, amely a meghallgatott tanúk elfogultságára engedne következtetni. Önmagában a rokoni vagy alkalmazotti kapcsolat ehhez nem elegendő. Felperes kérte a kártérítésként megállapított összeg kamatainak elszámolását is.

A fellebbezés kis részben megalapozott.

Az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetései nagyobb részben helytállóak.

Felperesnek kereseti kérelme megalapozottságához a kiadni kért ingóságokon fennálló tulajdonjogát kellett bizonyítania.

Az alperesi telephelyen még fellelhető, a felperes által kiadni kért, I. táblázatban és III/1-5. szám alatt rögzített ingóságok felperesi tulajdonjogát a 2006. szeptember 17-én kelt átadás-átvételi jegyzőkönyv, valamint az elsőfokú bíróság által részletesen elemzett tanúvallomások igazolják. Alperes maga sem vitatta, hogy ezek az ingóságok jelenleg is a birtokában vannak. Így az elsőfokú bíróság alappal kötelezte az alperest azok felperes részére történő kiadására.

Felperes maga sem vitatta, hogy a telepről történő kizárásáig onnan többféle ingóságot elszállított.

Az alperesnél már fel nem lelhető, de a felperes által kiadni kért a II. táblázatban és a III/6-7-8. pontjában megjelölt ingóságokra vonatkozóan a felperesnek nem csak tulajdonjogát, hanem azt is bizonyítania kellett, hogy a telepre való korlátlan bejárása megszűntekor - amikortól felperes már nem volt abban a helyzetben, hogy a telephelyről ingóságokat szállítson el -, azaz 2008. december 1. napját követően azok alperes birtokában voltak.

A meghallgatott tanúk vallomása (pl. "F") azt támasztja alá, hogy a II/1-11., II/13., III/1-5.szám alatti és felperes tulajdonában álló ingóságok 2008. év végén a telephelyen még fellelhetők voltak.

Figyelemmel arra, hogy felelős őrzésből eredő (Ptk.196.§.) kötelezettségei ellenére alperes a birtokában volt ingóságokat kiadni nem tudja, így az elsőfokú bíróság alappal kötelezte alperest azok ellenértékének kártérítés címén történő megfizetésére.

A II/12., II/14., II/15. ingóságok, valamint a III/6., III/7., III/8-as ingóságok tekintetében a meghallgatott tanúk vallomása nem támasztja alá, hogy azok 2008. végén az alperes birtokában voltak. A felperes által felajánlott bizonyítás keretei között az sem volt megállapítható, hogy azokat a telephelyről az alperes szállította el. Ezért az ítélet tábla az alperesnek a raklapok, a felszedőgép, az 500 kg-os mázsa, 1000 db műanyagzsák, 30 db BIG-BEG zsák és kompresszor ellenértékének megfizetésére kötelezését mellőzte.

A Ptk.360.§. értelmében a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes. Figyelemmel arra, hogy 2009. január 15. napját követően a felperes a telepre nem jutott be, így ingóságaihoz nem férhetett hozzá, így kára ezen időponthoz kötődik. Így az ítélet tábla a kamatfizetés kezdő időpontját 2009. január 15. napjában állapította meg.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján megváltoztatta és az alperes által a felperesnek fizetendő kártérítés összegét 8.899.790,- forint összegre szállította le.

Az alperes által fizetendő kártérítés összegének megváltoztatása a pernyertesség-pervesztesség arányát jelentősen nem befolyásolja, így a perköltségre vonatkozó elsőfokú rendelkezéseket az ítélet tábla helybenhagyta.

A fellebbezés kis részben vezetett eredményre, így az ítéletábra kötelezte az alperest a 23/2003.(VIII.22.) IM. rendelet alapján módosított mértékű bruttó 150.000,- forint összegű ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

Győr, 2011. évi október hó 4. napján

Dr. Lezsák József sk.	Dr.Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.	Dr.Maurer Ádám sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó